

Αλλά βέβαια ο Κύριος δε θεραπεύει συνεχώς. Μερικούς τους αφήνει να υποφέρουν για το καλό των ιδίων και των ανθρώπων του περιβάλλοντός τους. Διαπίστωση

συχνά ότι οι άνθρωποι που υποφέρουν ή πέρασαν μεγάλες δοκιμασίες είναι άνθρωποι δυνατοί. Απέκτησαν μια άλλη θεώρηση της ζωής, μερικές δεξιότητες τις οποίες δεν έχουν οι άνθρωποι που δεν πέρασαν δοκιμασίες. Η δοκιμασία μπορεί να γίνει δεκτή και ως ένα δώρο, ως ένας εμπλουτισμός. Μερικοί εκλαμβάνουν τη δοκιμασία ως μια αδικία, σαν κάτι που δε θα έπρεπε να τους είχε συμβεί. Αυτό συμβαίνει, γιατί αυτοί συγκρίνονται με τους άλλους. Όμως αυτό δεν έχει κανένα νόημα. Ο κάθε άνθρωπος πρέπει να διάγει τη ζωή που του δόθηκε. Ο καθένας έχει τη δική του σχέση με τη δοκιμασία. Ο καθένας μπορεί να κερδίσει κάτι από τη δοκιμασία. Πιστεύω ότι αυτό που πρέπει να μας βοηθά είναι η συνείδηση ότι ο Θεός επιτρέπει αυτή τη δοκιμασία και ότι αυτή έχει κάποιο σκοπό, έστω κι αν δεν τον γνωρίζουμε. Αυτή η συνείδηση, ή καλύτερα αυτή η εμπιστοσύνη, μας βοηθά να σηκώσουμε το σταυρό μας με γαλήνη.

Μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι η πίστη στο Θεό μας βοηθά να σηκώσουμε μία μεγάλη δοκιμασία. Να ξαναθυμηθούμε όμως ότι, αν περάσαμε μια δοκιμασία, δεν επιθυμούμε να είμαστε μέσα στη δοκιμασία, γιατί ούτε η Εκκλησία και ούτε οι άνθρωποι το επιθυμούν. Να απομακρύνουμε, αν μπορούμε, τη δοκιμασία; Ναι! Αλλά να μην αποφύγουμε το σταυρό που μας σώζει. Ο Κύριος δεν ευλογεί μια παρόμοια στάση. Δηλαδή ο Κύριος μας ζητεί να σηκώνουμε ο καθένας το σταυρό, το σταυρό της αυταπαρνήσεως του εαυτού. Χωρίς σταυρό δεν υπάρχει σωτηρία. Η σωτηρία δεν μας δίνεται μόνο με το Σταυρό του Κυρίου, αλλά και με την άρση του προσωπικού σταυρού• όταν περνάμε δια μέσου ενός πειρασμού, μιας αρρώστιας, ενός πόνου, μιας συμφοράς, συναντιόμαστε με το σταυρό που πρέπει να σηκώσουμε και αυτός γίνεται αληθινά ο σταυρός της σωτηρίας μας.

Να είμαστε πεπεισμένοι ότι ο σταυρός μας είναι απαραίτητος για να σωθούμε. Να ζητάμε από τον Κύριο υγεία και καθετί καλό, αλλά να του ζητάμε και τη δύναμη ν' αποδεχθούμε τη δοκιμασία, όταν μας αποστέλλεται. Να ζητάμε από τον Κύριο να μας ενισχύει στην πίστη, για να μπορέσουμε να ανταποκριθούμε απέναντι σε όλους τους πειρασμούς που μας συμβαίνουν. Να του ζητάμε να μας βοηθήσει να βαστάζουμε με χαρά τη δοκιμασία. Ο άγιος Ισαάκ ο Σύρος έλεγε: «Ψάξε να βρεις ένα γιατρό πριν αρρωστήσεις και προσευχήσου πριν την έλευση του πειρασμού».

Να προετοιμαζόμαστε να υποφέρουμε τη φυσική ή ηθική δοκιμασία. Όμως για να μπορέσουμε να υπομείνουμε τη δοκιμασία και να ωφεληθούμε από αυτήν, πρέπει να ταπεινωθούμε. Να μην ταρασσόμαστε, βλέποντας ότι η δοκιμασία είναι μια πραγματικότητα που δεν μπορούμε ν' αποφύγουμε, ένα πρόβλημα που δεν μπορούμε να επιλύσουμε, ένα μυστήριο για το καλό μας, για την πνευματική μας πρόοδο, που μας ενώνει με τη δοκιμασία του Κυρίου ο οποίος είχε έλεος για μας και μας έσωσε, γιατί μας αγαπάει. Είναι ένα μυστήριο που μας ενώνει με τον Κύριο ακόμη και τότε, όταν μας αφήνει να υποφέρουμε, και που μας σκουπίζει τα δάκρυα τότε, όταν γνωρίζει ότι υποφέρουμε για το καλό μας.

Εμείς δεν είμαστε μόνοι. Ο Θεός είναι μαζί μας. Να πιστεύουμε ότι ο φύλακας άγγελός μας μας συνοδεύει παντού, ότι η μητέρα του Κυρίου μας προστατεύει και

στις καλές περιστάσεις και στις κακές. Να πιστεύουμε ότι το έλεος του Κυρίου μας συνοδεύει παντού.

Πηγή: «Ο Γέροντας Θεόφιλος Παραϊάν

Χωρίς φως, φωτισμένος»

Μετάφραση- επιμέλεια:

Πρωτοπρ. Κωνσταντίνος Καραϊσαρίδης

Εκδόσεις ΑΘΩΣ

Πηγή: eisdoxanthou-gk.blogspot.gr